

מסורת הש"ס

(א) וְלַעֲלֵי גִּוְשֵׁינִי (ב) לִקְמֹן
קִטְּוֹ (ג) וְלִקְמֹן קִטְּוֹ (ד)
(ה) זֶלֶל אֲבִיךָ (ו) זֶלֶל אֲבִיךָ
(ז) וְלִקְמֹן מֵאֵל (ח) זֶלֶל
קִטְּוֹ חֲלִיל עַל (ט) וְעַל
חֹסֶ' שָׁבַת עַל סִיף דִּי'ס
שִׁדְעָ לֵוִי (פ) זֶלֶל קִטְּוֹ
(צ) וְלִקְמֹן קִטְּוֹ (כ) וְעַל
חֹסֶ' בִּימֵי מֶלֶךְ דִּי'ס נִתְּנָה
וְכִי וְחֹסֶ' דִּי'ס עַל
וּבְכֹרֹת יֶגֶד דִּי'ס רַב אֲשִׁי.

הגהות הב"ח

(א) יִשְׂרָאֵל דָּוִיד עֲשֵׂה
לְחֵילֶיךָ וְכו' לְקַחַת יְצִמְתּוֹ
וּלְעֵלְתוֹ וְגו' הָא חֲפִץ
מֵיִיבָם הַסֵּד: (ב) דָּוִיד לֹא
אִשְׁכָּח וְכו' ג' יָמִים בַּסּוּף
ג' חֲדָשִׁים: (ג) רַחֵם דָּוִיד
מִשּׁוֹם וְכו' טַעַם דְּמַתְנִי
מִפְּרִשׁ הַתָּם לִפְי:

מוסף רש"י

[illegible]

פוטרתה: עולה לחליצה. דכתיב
 וְחָתָן יִבְמַתּוֹ (א) וְחָלְצָה וכו': שמה
 י. צולד של קיימא לדברי הכל
 משום שמה יבא אליהו ויאמר

16 ככל העולה ליבום
 שאין עולה ליבום אי
 אמר רבא הכי קאמר
 מעוברת הרי זו לא
 ולד בן קיימא וכיאר
 ביאה וחליצת מעוברת
 והולד אינו פוסד עה
 תניא כוותיה דרבא
 מעוברת הרי זו לא
 ולד בן קיימא ואין
 אלא ולד פוסד והולד
 לאויר העולם טעמא
 קיימא הוא הא לא הו
 צרתה לימא תיהיו ת
 ר"ל הכי קתני הכי
 מעוברת הרי זו לא
 יהא הולד בן קיימא
 שמה חליצה וכיאר
 ביאה וא"ת הלך אהר
 ולד מעליא ילדן ולד
 לאויר העולם א"ר אל
 דריש לקיש ולא תנן
 ואשכח דתנן 17 האשה
 למדינת הים ובאו וא
 זו לא תנשא ולא תת
 מעוברת היא צרתה ב
 יהא ולד בן קיימא וי
 דאורייתא אלא לא
 תחלוץ בתוך ט' ותנע
 ספק אלא תחלוץ בתוך
 תשעה ולמעמך תח
 אלא בר מינה דהתיא
 חיננא בר 18 אביי דאמ
 ולד בן קיימא ונמצא
 לכהונה ולצרכה דלמ
 בחליצה ולא הוי ב
 קשרי חליצה לכהן א"ר
 ולא תתייבם קתני לא
 קתני בלא חליצה אכב
 דשריא תניא כוותיה
 למעוברת והפילה צר
 19 אמר רבא 16 ההלכתא כ
 חדא הא דאמרן אידך
 על פיו ריבה לאחד ומ
 את הבכור דבריו קי
 ירושה לא אמר כלום
 בסוף בין באמצע מש

החולץ ליבמתו פרק רביעי יבמות

לו.

בשלמה בתוך ג' חדרים ב'. אין גירסא זו נכונה בדפוסים
בקונטרס ועוד דאי אפשר כלל לדקדק מדאיה
חוללת חור ג' לינשא אחר ג' דחלילת מעוברת לא שמה חלילת דהא
ודאי חור ג' מודה ר' יוחנן דאין חוללת דמתן היבמה לא תחלוץ

עולה לחליצה וכל
עולה לחליצה אלא
יכנסו ויבמחו ונמצאת
שאר צרתה שמא היא
מעוברת לא שמה
לא שמה חליצה
שיציא לאור העולם
יכנסו ויבמחו ונמצאת
שאר צרתה שמא היא
אם וחליצה פוטרת
אין פטורה עד שיציא
שמהא היא וולד בן
ולד בן קיימא מיפטר
בתא דר"ל אמר לך
יכמחו ונמצאת
שאר צרתה שמא לא

דחםם בל להשמיעו דין כל הנשם
שנעלם ליינזם ולם היה דין אחר
לגרום ה"ל לפרוש לכל הכל דאייך
לם אירע צו מעשה בנשם השלך
בעלה וצרתה דמחש' הים אירי שפר
דוקא בשאר נשים דלאו גרושות
ועדיפא מינה בפרק במהלך דמוקי
ההיא דהאשה סהים דוקא בגרושה
דפרקי מינה אהאי דמיימי הכל:
הלכתא ב"ר' בהני תלת. ה' (יטס)
דפליגי בפרק ב' דחולין (דף כט: יטס)
גבי ישנא לשמיטת מתחלה ועד סוף
לא חשיב הכל אע"ג שביבדל (יטס)
כוותיה בפ' ב' דזבחים (דף י: יטס)
היינו דמחש' דריל שמיה לני סבא
אמרה ותימה דלל חשיב ה' דפ"ק
דמסכת ע"ו (דף ו: יטס) דתניא תמיס
דריל דנשא ונתן מותר כיון דחשיב
הכל מידי דמני' כוותיה אור"י דמ"מ
הם הלכתא כר' יוחנן דחםם גבי
ה' דתנן ומכ"ל לפניהם אסור
לשחיהם מותר פריך חכמים היינו
ח"ק ומשני נשא ונתן איכא בינייהו
ובפרק קמח דמסכתין (דף טו: יטס)
זכר וזכר וארי דמני' כוותיה דריל
הם פליגי אליבא דר"א ולא סבירא
לכו כוותיה: **משום** ירושה א'
אמר ב"ב. טעמא (ו) מפרש הם
במתניתין לפי שסנהנ על שם שמתו
במורה וזני יוחנן כן בקרוק פליג
בפרק יש נוחלין (ב"ב קז.) ולאמר דאם
אמר על מי שראוי לירשו דבריו קיימים
וטעמא מפרש הם משום דכתיב
והיה ביום הנחילו את בני המורה
מתנה רשות לכל הנחילו לכל מי
שיראה וה' דכתיב לא יוכל לבכר היינו

דיוקא חלק בצורה אצל חלק פשוטות יבול ורענן ימים הנחילו את
 נתיב מוקמי לדרשא אחריה ואלא יוכל לבצר אינטרין משום דהורע
 בחי שאלן טעל צראי כממוקם ויכ"ל דהורע כמו נמי בזה א"נ
 אינטרין דס"ד כיון דשואה שואה געשוואה דיבול צבא: אומר
 ה עינים: אלא בר מינה דהורע. כלומר מההיא לא תידוק סייעתא
 אלא משום ספק יבמה לזקן הוא אלא כדאבי בר אבין כי: שם
 וי שראה בחלוה מחזיקה כפסולה לכהנה ואתה צריך להכריז
 קמי. תדיוק מינה סייעתא לר"ל: לא פגשא קמי. דלא תגשא
 וילדות אצל אי חללה אפי' בנזיר ע' ה"ג דמשתריא לנחרי ע'
 יולד בבתא ירישה פתחיה: ריבא לאחז ויפגע לאחז או פתחיה
 כוריה ואלא הפשוטים ליטול בזה אלא מה שריבא ריבא ומה שמיעט
 ע' לא אחר כלום. שהנה על מה שכבוד בחורה ותנאי בעל הואיל ולא
 מי וירשנה: באחש. ירשה ותתן לו וירשה: כסוף. ירשה ותתן לו:
 לעולם

עין משפט
גר מצוה

ח א מ״י פ״א תלכות
 יום הלכה יט:
ז ב מ״י פ״א שם הלכה
 כל שכן עשין נ טושיע
 אה״ע סימן קסד סעיף ג:
ו ג מ״י שם הלכה כ
 טושיע שם סעיף ז:
ד ד מ״י פ״ו תלכות
 נתינת הלכה ה שם
 עשין ו טושיע ח״מ סימן
 רפא סעיף ז:

תוספות ישנים

(א) ועד דהייל לאחי
בהדים דא דתמן לקמן לא
תתקן עד שיעברו עליה ג'
תשס"ו ולפורק ויחזק
תתקן בתוך שלש וחמש
לחזק שלשה, וישי נמי
לקמן לקמן לא חי הכא
הייל לאחיה ועוד מה
אחר וילעמוד תתקן
לחזר ג' ותשס"ו וישי
מה לתשס"ו חזר ג' ה
שנא לתשס"ו חזר ג' ה
קריחא ואין תלמידי כולם
ומשום וכל לא תשעיר דוד
אין פוער עד שאל לחזר
העולם:

תוֹם' חד מקמאי

[illegible]